

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Розвиток будь-якої економічної системи відбувається під впливом факторів ризику та невизначеності, врахування яких має вирішальне значення для вироблення та обґрунтування управлінських рішень, особливо довгострокових та стратегічних. З іншого боку, на багато параметрів функціонування таких систем одночасно впливає ряд факторів, деякі з яких є певними та стабільними або мають стійкі тенденції до змін, що робить їх прогнози дуже точними. Про те, деякі фактори не є а ні стабільними, а ні передбачуваними, як наприклад воєнний стан в країні.

На сьогодні сільськогосподарські підприємства є однією з базових галузей економіки держави, яка забезпечує продовольчу безпеку України, створює територіальний ресурсний потенціал. Як одна з ключових галузей економіки, розвиток сільського господарства сприяє:

- 1) збільшення кількості робочих місць і, як наслідок, збільшення обсягу виробництва;
- 2) збільшення площ посівних угідь, у тому числі шляхом впровадження інноваційних технологій і методів обробітку земельних ресурсів;
- 3) підвищення конкурентоспроможності готової продукції та переробленої сировини, підвищення фінансової стійкості виробничих підприємств;
- 4) збільшення обсягів експорту промислової продукції та створення експортоорієнтованої інфраструктури розподілу товарів;
- 5) інфраструктурне перетворення сільської місцевості та покращення якості життя населення.

Враховуючи місце та роль сільського господарства у розвитку економіки України в умови війни, структуруємо ключові проблеми пов'язані з цим [1]:

1) Окупація посівних територій. Наприклад, земельний фонд Херсонської області становить 2845,9 тис. га, або 4,69% площі України. Відповідно до цільового використання у структурі фонду сільськогосподарські угіддя займають 1968,3 тис. га (69,2% до загальної площі території), у тому числі рілля – 1776,5 тис.

2) Закритий доступ до портів. Порти м. Одеса та м. Миколаїв – це основний шлях експорту вітчизняного зерна, за виручені кошти з якого сільськогосподарські підприємства мають можливість придбати нове насіння, паливо, оновити парк транспортних засобів та закупити добрива. Через низьку вартість реалізації продукції, аграрії недоотримали прибуток, а від так не можуть забезпечити якість та потрібну кількість посівів.

3) Мінування посівних полів. На Чернігівщині, посівна кампанія була затримана на 15 днів через масове мінування території. Така затримка сільськогосподарським підприємствам буде коштувати частини врожаю.

Отже, для мінімізації наслідків воєнної окупації необхідно розробити механізм державної підтримки галузі через впровадження особливих умов кредитування, страхування та оподаткування сільського господарства.

Список використаних джерел

1. Кузовкін Є. Аграрні відносини під час війни: як держава допомагає аграріям з регіонів, що постраждали від воєнних дій. URL: <https://yur-gazeta.com/dumka-eksperta/agrarni-vidnosini-pid-chas-viyni-yak-derzhava-dopomagaе-agrariyam-z-regioniv-shcho-postrazhdali-vid.html>